

“Wenn sich eine Bürgerin oder ein Bürger dauerhaft in der Ukraine aufgehalten und das Land ab dem 24. Februar 2022 aufgrund des Krieges verlassen hat, kann ihr oder ihm unter Umständen vorübergehender Schutz in jedem EU-Land gewährt werden.

Dies gilt für ukrainische Staatsangehörige sowie deren durch den Konflikt vertriebene Familienangehörige, Staatenlose und Staatsangehörige anderer Drittstaaten, die in der Ukraine internationalen Schutz oder einen gleichwertigen Schutz genossen haben, sowie deren Familienangehörige.

Nichtukrainische Staatsangehörige von Drittstaaten und Staatenlose, die nachweisen können, dass sie sich mit einer gültigen Daueraufenthaltserlaubnis rechtmäßig in der Ukraine aufhielten und nicht sicher in ihr Herkunftsland zurückkehren können, haben je nach EU-Land, in dem sie sich aufhalten, Anspruch auf vorübergehenden EU-Schutz oder angemessenen nationalen Schutz.

Sobald einem Bürger vorübergehender Schutz von einem EU-Land gewährt wird, gelten die damit verbundenen Rechte nur in dem EU-Land, das ihm die Aufenthaltserlaubnis erteilt hat. Er hat jedoch weiterhin das Recht, innerhalb eines Zeitraums von 180 Tagen für 90 Tage in andere EU-Länder zu reisen.

Wenn sich der Bürger entscheidet, in ein anderes EU-Land umzuziehen, kann er nicht gleichzeitig in zwei EU-Ländern vorübergehenden Schutz genießen. In diesem Fall muss er in seinem neuen Gastland vorübergehenden Schutz beantragen und eine neue Aufenthaltserlaubnis von diesem Land erhalten. Es ist wichtig, dass sie die Behörden des ersten EU-Landes über diese Änderung informieren.

Wenn der Bürger für kurze Zeit in die Ukraine zurückkehren muss, beispielsweise für Familienbesuche, zum Abholen von Dokumenten oder zur Rettung von Familienangehörigen, verliert er seinen vorübergehenden Schutzstatus nicht. EU-Länder sollten einen kurzen Besuch in der Ukraine nicht als Entscheidung zur freiwilligen Rückkehr vor Ablauf des vorübergehenden Schutzes werten.

Dies bedeutet, dass eine kurze Reise in die Ukraine nicht zum Entzug der Aufenthaltserlaubnis und zum Verlust der damit verbundenen Rechte führen sollte.

Wenn der Bürger plant, in die Ukraine zurückzukehren, sollte er die Behörden des Landes, in dem er sich aufhält, darüber informieren. Wenn er sich anschließend entscheidet, vor Ende der Notlage in die Europäische Union zurückzukehren, hat er erneut Anspruch auf vorübergehenden Schutz.

Bürgerinnen und Bürger werden gebeten, sich an die Behörden ihres Gastmitgliedstaats zu wenden, um weitere Informationen darüber zu erhalten, wie sie ihre Ausreise melden können, welche Folgen eine Nichtmeldung hat und welche Schutzmaßnahmen für vorübergehend Schutzberechtigte gelten.

Bitte beachten Sie, dass Fristen und Einzelheiten von Land zu Land unterschiedlich sind. Es wird empfohlen, sich für weitere länderspezifische Informationen an die zuständigen Behörden des jeweiligen Mitgliedstaats zu wenden.”

Europäisches Informations- und Beratungszentrum
Bearbeitungs-Nr: 6910651 / 23.11.2025 - 24.11.2025
Initiator: Mihajlo Udilis / Deutschland

Переклад на українську мову:

“Якщо громадянка або громадянин постійно проживали в Україні та залишили країну, починаючи з 24 лютого 2022 року у зв’язку з війною, їм за певних умов може бути надано тимчасовий захист у будь-якій країні Європейського Союзу.

Це стосується громадян України та членів їхніх сімей, переміщених унаслідок конфлікту, а також осіб без громадянства й громадян інших третіх країн, які в Україні користувалися міжнародним захистом або рівноцінним захистом, і членів їхніх сімей.

Громадяни третіх країн, які не є громадянами України, та особи без громадянства, що можуть підтвердити, що вони законно проживали в Україні на підставі чинного дозволу на довгострокове (постійне) проживання і не можуть безпечно повернутися до країни свого походження, залежно від країни ЄС, у якій вони перебувають, мають право на тимчасовий захист ЄС або на належний національний захист.

Як тільки громадянину надано тимчасовий захист однією з країн ЄС, пов’язані з цим права діють лише в тій країні ЄС, яка видала йому дозвіл на проживання. Водночас така особа зберігає право подорожувати до інших країн ЄС протягом 90 днів у межах будь-якого 180-денного періоду.

Якщо громадянин вирішує переїхати до іншої країни ЄС, він не може одночасно користуватися тимчасовим захистом у двох країнах ЄС. У цьому разі він повинен подати заяву на тимчасовий захист у своїй новій приймаючій країні та отримати новий дозвіл на проживання від цієї країни. Важливо повідомити органи влади першої країни ЄС про цю зміну.

Якщо громадянин змушений на короткий час повернутися до України, наприклад для відвідування сім’ї, отримання документів або порятунку членів родини, він не втрачає статусу особи, якій надано тимчасовий захист. Держави ЄС не повинні розцінювати короткочасне перебування в Україні як рішення про добровільне повернення до закінчення строку дії тимчасового захисту.

Це означає, що коротка поїздка в Україну не повинна призводити до анулювання дозволу на проживання та втрати пов’язаних із ним прав.

Якщо громадянин планує повернутися до України, він повинен поінформувати про це органи влади країни, в якій він перебуває. Якщо він згодом вирішить до закінчення періоду надзвичайної ситуації знову повернутися до Європейського Союзу, він знову матиме право на тимчасовий захист.

Громадянок і громадян просять звертатися до органів влади своєї приймаючої держави – члена ЄС для отримання додаткової інформації про те, як вони повинні повідомляти про свій виїзд, які наслідки має неповідомлення, а також які заходи захисту застосовуються до осіб, яким надано тимчасовий захист.

Зверніть увагу, що строки та деталі можуть відрізнятися залежно від країни. Рекомендується звертатися до компетентних органів відповідної держави – члена ЄС для отримання додаткової, специфічної для кожної країни інформації.”

Tłumaczenie na język polski:

“Jeżeli obywatelka lub obywatel przebywała/przebywał na stałe na terytorium Ukrainy i opuściła/opuścił kraj od dnia 24 lutego 2022 r. z powodu wojny, może jej lub jemu, w określonych przypadkach, zostać przyznana tymczasowa ochrona w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Dotyczy to obywateli Ukrainy oraz członków ich rodzin przemieszczonych w wyniku konfliktu, a także bezpaństwowców i obywateli innych państw trzecich, którzy w Ukrainie korzystali z ochrony międzynarodowej lub ochrony równoważnej, a także członków ich rodzin.

Obywatele państw trzecich niebędący obywatelami Ukrainy oraz bezpaństwowcy, którzy mogą wykazać, że legalnie przebywali w Ukrainie na podstawie ważnego zezwolenia na pobyt długoterminowy i nie mogą bezpiecznie powrócić do państwa swojego pochodzenia, w zależności od państwa członkowskiego UE, w którym aktualnie się znajdują, mają prawo do tymczasowej ochrony na poziomie Unii lub do odpowiedniej ochrony na poziomie krajowym.

Z chwilą, gdy obywatelowi zostanie przyznana tymczasowa ochrona przez jedno z państw członkowskich UE, związane z nią prawa obowiązują wyłącznie w tym państwie członkowskim, które wydało mu zezwolenie na pobyt. Jednocześnie osoba ta zachowuje prawo do podróżowania do innych państw UE przez 90 dni w dowolnym 180-dniowym okresie.

Jeżeli obywatel decyduje się na przeprowadzkę do innego państwa członkowskiego UE, nie może jednocześnie korzystać z tymczasowej ochrony w dwóch państwach UE. W takim przypadku musi złożyć wniosek o tymczasową ochronę w nowym państwie przyjmującym i uzyskać od tego państwa nowe zezwolenie na pobyt. Ważne jest, aby poinformować organy pierwszego państwa członkowskiego UE o tej zmianie.

Jeżeli obywatel musi na krótki czas powrócić do Ukrainy, na przykład w celu odwiedzin rodziny, odebrania dokumentów lub udzielenia pomocy członkom rodziny, nie traci on statusu osoby objętej tymczasową ochroną. Państwa członkowskie UE nie powinny traktować krótkotrwałego pobytu w Ukrainie jako decyzji o dobrowolnym powrocie przed upływem okresu obowiązywania tymczasowej ochrony.

Oznacza to, że krótka podróż do Ukrainy nie powinna prowadzić do cofnięcia zezwolenia na pobyt ani do utraty praw z nim związanych.

Jeżeli obywatel planuje powrót do Ukrainy, powinien poinformować o tym organy państwa, w którym przebywa. Jeżeli następnie zdecyduje się, przed końcem okresu stanu nadzwyczajnego, ponownie wjechać na terytorium Unii Europejskiej, ponownie nabyte prawo do tymczasowej ochrony.

Obywatelki i obywatele są proszeni o kontakt z właściwymi organami w swoim państwie przyjmującym w celu uzyskania dalszych informacji na temat tego, w jaki sposób powinni zgłaszać swój wyjazd, jakie są skutki braku takiego zgłoszenia oraz jakie środki ochrony stosuje się wobec osób objętych tymczasową ochroną.

Należy pamiętać, że terminy i szczegółowe zasady mogą różnić się w zależności od państwa. Zaleca się kontakt z właściwymi organami danego państwa członkowskiego UE w celu uzyskania dodatkowych, specyficznych dla danego kraju informacji.”

Translation into English:

“If a citizen has been residing on a long-term basis in Ukraine and left the country on or after 24 February 2022 because of the war, temporary protection may, under certain conditions, be granted to her or him in any EU Member State.

This applies to Ukrainian nationals and their family members who have been displaced by the conflict, as well as to stateless persons and nationals of other third countries who enjoyed international protection or an equivalent protection status in Ukraine, and to their family members.

Third-country nationals who are not Ukrainian citizens and stateless persons who can prove that they were lawfully residing in Ukraine on the basis of a valid long-term residence permit and who cannot safely return to their country of origin are, depending on the EU Member State in which they are staying, entitled to temporary EU protection or to appropriate national protection.

Once a citizen has been granted temporary protection by an EU Member State, the rights associated with this status apply only in the EU Member State that has issued the residence permit. However, they retain the right to travel to other EU Member States for 90 days within any 180-day period.

If the citizen decides to move to another EU Member State, they cannot simultaneously enjoy temporary protection in two EU Member States. In such a case, they must apply for temporary protection in their new host country and obtain a new residence permit from that country. It is important that they inform the authorities of the first EU Member State of this change.

If the citizen needs to return to Ukraine for a short period of time, for example to visit family, to collect documents or to rescue family members, they do not lose their temporary protection status. EU Member States should not regard a short visit to Ukraine as a decision to voluntarily return before the expiry of the period of temporary protection.

This means that a short trip to Ukraine should not lead to the withdrawal of the residence permit or to the loss of the rights associated with it.

If the citizen plans to return to Ukraine, they should inform the authorities of the country in which they are residing. If they subsequently decide to return to the European Union again before the end of the emergency situation, they will once again be entitled to temporary protection.

Citizens are requested to contact the authorities of their host Member State in order to obtain further information on how they must notify their departure, what the consequences of a failure to notify are and which protective measures apply to persons enjoying temporary protection.

Please note that deadlines and specific arrangements differ from one country to another. It is recommended to contact the competent authorities of the respective EU Member State for further country-specific information.”

Перевод на русский язык:

“Если гражданка или гражданин постоянно проживали на территории Украины и покинули страну начиная с 24 февраля 2022 года в связи с войной, им при определённых условиях может быть предоставлена временная защита в любом государстве – члене Европейского Союза.

Это относится к гражданам Украины и членам их семей, перемещённым в результате конфликта, а также к лицам без гражданства и гражданам других третьих стран, которые в Украине пользовались международной защитой или эквивалентной защитой, и к членам их семей.

Граждане третьих стран, не являющиеся гражданами Украины, и лица без гражданства, которые могут подтвердить, что они законно проживали в Украине на основании действительного разрешения на длительное (постоянное) проживание и не могут безопасно вернуться в страну своего происхождения, в зависимости от государства – члена ЕС, в котором они находятся, имеют право на временную защиту Евросоюза либо на соответствующую национальную защиту.

Как только гражданину предоставлена временная защита в одном из государств – членов ЕС, связанные с этим права действуют только на территории того государства – члена ЕС, которое выдало ему вид на жительство. При этом он сохраняет право путешествовать в другие государства – члены ЕС в течение 90 дней в любом 180-дневном периоде.

Если гражданин принимает решение переехать в другое государство – член ЕС, он не может одновременно пользоваться временной защитой в двух государствах – членах ЕС. В этом случае он должен подать заявление о предоставлении временной защиты в своём новом принимающем государстве и получить новый вид на жительство от этого государства. Важно уведомить органы власти первого государства – члена ЕС об этом изменении.

Если гражданину необходимо на короткий срок вернуться в Украину, например для посещения семьи, получения документов или спасения членов семьи, он не утрачивает статус лица, пользующегося временной защитой. Государства – члены ЕС не должны рассматривать краткосрочное пребывание в Украине как решение о добровольном возвращении до истечения срока действия временной защиты.

Это означает, что краткая поездка в Украину не должна приводить к аннулированию вида на жительство и утрате связанных с ним прав.

Если гражданин планирует вернуться в Украину, он должен уведомить об этом органы власти государства, в котором он проживает. Если впоследствии он решит до окончания периода чрезвычайной ситуации вновь вернуться на территорию Европейского Союза, он снова приобретает право на временную защиту.

Гражданок и граждан просят обращаться в органы власти своего принимающего государства – члена ЕС для получения дополнительной информации о том, как они должны уведомлять о своём выезде, каковы последствия неуведомления и какие меры защиты применяются к лицам, пользующимся временной защитой.

Обратите внимание, что сроки и конкретные условия могут различаться в зависимости от государства. Рекомендуется обращаться в компетентные органы соответствующего государства – члена ЕС для получения дополнительной, специфичной для каждой страны информации.”